

[Ivar Nørgaard]

det os i Danmark, der alene bestemmer det; det ligger allerede i, at det stadig væk er enstemmighedsprincippet, der gælder i den sag, og derfor må det være, hvad der er de danske synspunkter for fordeling, der er afgørende, og ikke, at man har tilsluttet sig denne artikel.

Det var han meget forbavset over, og han sagde, at det var han meget glad for at høre, for det overraskede ham.

Men det vidner altså om, at det er meget nødvendigt, at vi markerer klart, hvad vi forstår ved disse tilslutninger til The Single Act, som han kaldte den, og at andre lande forstår, hvordan vi fortolker det.

Derfor er jeg glad for, at udenrigsministeren og hans parti i dag tilslutter sig ikke blot den dagsorden, der er formuleret, men også fortolkningen i samme retning, som jeg nu her fortolker den.

Så er der spørgsmålet om Norden og det, som navnlig SFs ordfører, fru Margrete Auken, har været inde på. Jeg tror, at der foreligger en vis misforståelse, en mindre misforståelse i hvert fald, fordi der er tale om to forskellige forhold.

Det ene er, at Danmark har forpligtet sig til – til stor tilfredshed for nordmændene og svenskerne – at konsultere den norske og svenske regering, hver gang der er direktiver, som vi skønner kan have interesse for Sverige og Norge, og hvor vi gerne vil høre deres synspunkter, fordi vi tror, de har nogle synspunkter; og hvis de allerede på forhånd selv har meddelt, at de har synspunkter, så kommer det også med. Der er nu oprettet en konsultationsprocedure, som gør, at det danske udenrigsministerium har kontakt med de svenske og norske myndigheder i de konkrete direktivsager.

Men så er der nogle bestræbelser i Nordisk Råd, der, så vidt jeg har forstået, vinder udelt tilslutning fra samtlige partier i dette Folketing, om, at man bør skabe et nordisk hjemmemarked så vidt muligt. Det betyder, at man skal forsøge at afskaffe en række nationale ordninger, som medfører, at producenterne i de forskellige lande får vanskeligheder, når de skal markedsføre deres varer i et andet nordisk land, og det kan – på visse områder – komme til at vedrøre de samme emner som direktiverne. Der, hvor det sker, må man selvfølgelig koordinere konsultationen, som er bilateral, med de ønsker, der er

fra de nordiske lande om at nå nogle fælles standarder og normer, men i langt de fleste tilfælde, i hvert fald i masser af tilfælde, vil der kunne være tale om, at hvis man er for længe om det, så kan man risikere, at nogle af de ting, som man gerne ville lave, allerede er ordnet i EF.

Jeg giver fru Margrete Auken ret, at man jo er lidt sløv i de nordiske lande sammenlignet med EF med hensyn til at nå frem til konkrete beslutninger, for man har ikke nedsat hurtigtarbejdende ekspertudvalg eller embedsmandsudvalg, der skal finde frem til, hvor det er, man skal lave disse fælles normer og standarder. Men det beror altså på, hvor hurtig man er i de nordiske lande til at fastlægge det, og er man hurtig med støtte af alle partier her i Folketinget, så burde man også kunne få sikret, at det så også bliver udgangspunktet for en dansk holdning til disse særlige ting. Jeg tror altså, at hvis man er enige om det, jeg her siger, så skulle der være gode muligheder for, at der kun bliver meget få konkrete tilfælde, hvor der kan blive denne indre strid.

Til sidst skal jeg lige sige til udenrigsministeren, at jeg er meget glad for, at hr. Erhard Jakobsen i dag så stærkt understregede, at det ikke er nok for at bekæmpe arbejdsløsheden i EF, at vesttyskerne går ind for, at man skal gennemføre det indre marked. Det er langt mere væsentligt eller i hvert fald i høj grad lige så væsentligt, at de fører en ekspansiv politik, og jeg støtter helt de synspunkter, hr. Erhard Jakobsen gav udtryk for. Det må være den danske regerings opgave at presse mest muligt for at få vesttyskerne til at være mere ekspansive.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Inden man stemmer om de forskellige dagsordensforslag, er det jo altid rart at vide, hvad der egentlig skjuler sig bag ordene.

Med henvisning til punkt 2 i den dagsorden, hr. Ivar Nørgaard har fremsat, vil jeg gerne stille et spørgsmål til hr. Ivar Nørgaard vedrørende selvstændig skatte-, moms- og afgiftspolitik i det hele taget.

Hvis nu f.eks. Danmark på et tidspunkt, det kan være under den nuværende regering, det kan også være under en socialdemokratisk regering, ikke får dispensation fra 2-